

Diners públics per a les necessitats socials: no paguem el seu deute!

written by Lluïta Internacionalista | 18 d'abril de 2021

Després d'un any de pandèmia, la crisi sanitària i l'econòmica s'acarnissen amb la classe obrera i els sectors populars. Amb l'atur oficial en 4 milions, un informe d'Oxfam xifra en un milió els nous pobres en aquest any. Mentrestant, els multimilionaris van veure augmentar la seva riquesa en més de 26.500 milions d'euros, una xifra superior al cost per a l'Estat en prestacions per ERTO i exempcions en les cotitzacions de la Seguretat Social, que van sumar 24.000 milions. Ara molts ERTO estan a prop de finalitzar i hi ha el risc que es transformin en acomiadaments.

El govern espera el mannà dels fons europeus per pal·liar la situació. A finals de gener, aconseguia amb l'ajuda de Vox validar el decret de repartiment dels fons. A mitjans de març, i per al capítol de reconstrucció econòmica amb una aportació de 58.000 milions, les grans empreses (Iberdrola, Repsol, ACS ...) ja havien presentat projectes per valor de 123.000, és a dir, del 212%.

La Unió Europea ha renovat els titulars de fa 10 anys: ja no es parla d'austeritat ni que hem viscut per sobre de les nostres possibilitats, ara es posa una cara més amable per parlar de reconstrucció, d'economia verda, sostenible, de futur, però el pla difereix poc del que fa una dècada va rescatar la banca i grans empreses i que vam acabar pagant tots i totes. *Next Generation UE*, és el «major paquet d'estímul mai finançat» amb 750.000 milions d'euros.

A l'estat espanyol, segon receptor, li arribaran 140.000 milions d'euros, dels quals la meitat passaran a engrossir el

deute públic. I el *«govern més progressista de la història»*, amb comunistes com ministres, es limita a embellir amb eslògans com «que ningú es quedi enrere» la legalització d'aquesta enorme transferència de capital a mans privades. Els destinataris dels diners: la banca que fa d'intermediària i es queda la seva part i les grans empreses; però el deute l'acabarem pagant una altra vegada amb retallades, la classe obrera i els sectors populars.

Pocs dies abans de presentar el pla que permeti reactivar els fons, el vicepresident de la Comissió Europea Valdis Dombrovskis, ja adverteix de les condicions: *«Una reforma integral i ambiciosa del mercat laboral és la primera prioritat»*. Les exigències de Brussel·les es completen amb pensions i unitat de mercat. És a dir, més flexibilitat empresarial, que vol dir més precarietat o acomiadament lliure. Retallades en pensions, que ja s'ha posat en marxa amb les recomanacions del Pacte de Toledo, i més garanties per a la lliure circulació de capitals.

A l'efecte de la crisi econòmica cal afegir l'aprofitament de les grans multinacionals per avançar en una reestructuració productiva amb les deslocalitzacions d'indústries, que afecten principalment a l'automoció. Tancament de Nissan i Bosch, acomiadaments a Ford, ERT0 a Seat... Amb la reforma laboral vigent, que PSOE-UP no vol derogar, les empreses saben que tenen total impunitat. Tampoc els sindicats majoritaris estan disposats a exigir al govern la seva derogació.

I davant els tancaments prima el corporativisme i la desmobilització imposada pels sindicats: 1) acceptació del tancament a canvi de diners per a les indemnitzacions i compromisos abstractes de reindustrialització i 2) la signatura per separat de les condicions per a l'empresa principal, deixant abandonades els subcontractes a la seva sort.

Cal acabar amb la desmobilització. La lluita és l'únic camí.

Unir les empreses en lluita. Exigir immediatament la derogació de la reforma laboral. Prohibició d'acomiadaments. Nacionalització de les empreses que acomiaden posant-les sota control dels i de les treballadores i impulsant un projecte industrial públic compatible amb el medi ambient.

Per un pla obrer d'urgència perquè la crisi la paguin els capitalistes:

- Els diners públics per a les necessitats socials: sanitat, serveis socials i educació: 100% públics. Ni un euro públic per subvencionar les grans empreses privades
- Aturar els desnonaments i el tall de subministraments essencials.
- Defensa de salaris i pensions, no al Pacte de Toledo.
- Regularització immediata. Fora la Llei d'Estrangeria.
- Impost a les grans empreses. No al pagament del deute.